

(Прес РС)

Зашто правимо толику гужву око оспоравања 9. јануара да чак доносимо декларацију Скупштине РС? Судска пресуда на Изетбеговићеву апелацију још није ни донесена, а већ прејудуцирамо негативан исход. Вређамо Уставни суд БиХ, који је дејтонска творевина, а толико нам је стало да се Дејтонски споразум поштује. Провоцирамо в. п. Валентина Инцка који је задужен да брани тај споразум, а то укључује и одбрану суда. Иритирамо дипломате водећих западних земаља од којих нам зависе евроинтеграције у које се свакодневно заклињемо.

Правимо политички проблем од у суштини техничког питања: прослава рођендана Српске може да се повеже и са неким другим не мање важним историјским датумом, као што су формирање српске скупштине или плебисцит српског народа. А пошто се обоје догодило 1991, Република би нам тако, календарски стекла чак годину дужи континуитет и традицију.

Зашто нам је ипак јако важно? Прво, баш на тај дан је донесена одлука о формирању РС, а најмање има разлога да ту историјску чињеницу фалсификујемо на интервенцију Бакира Изетбеговића, који нас је, заједно са својим бабом, истерао из Југославије и натерао да правимо Српску. Друго, тај уставни суд, иако заиста дејтонска творевина, постао је један од механизма преко којег нам Запад заврће руку, мења законе, узима надлежности, па ево, хоће и памћење.

Одузимање права на сећање - зашто РС не може и неће да се одрекне 9. јануара

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 22 април 2015 19:38

